
IZ ISTORIJE MEDICINE¹

Fuller Albright

(12. januar 1900. – 8. decembar 1969)

Fuller Albright (Fuler Olbrajt) je rođen u Bafalu (Buffalo, New York) samo 12 dana od početka 20. veka. Njegovo detinjstvo je proteklo u okruženju mira, napretka i optimizma koji su prethodili Prvom svetskom ratu.

Otac mu je bio industrijalac, pokrovitelj umetnosti i filantrop. Majka sa devojačkim prezimenom Fuller iz Lankastera u Masačusetsu (Lancaster, Massachusetts) nosila je sve odlike kulture Nove Engleske.

Koledž u Harvardu je upisao kada je imao 17 godina, diplomirao je *cum laude* posle tri godine i potom upisao Harvard Medical School u jesenjem semestru 1920. godine. Tada je prvi put počeo da se sreće sa pacijentima čime je njegov dugogodišnji cilj počeo da dobija prve oblike. Posle kraćeg pokušaja na ortopedskoj hirurgiji zaključio je da njegova manuelna veština nije dovoljna i da je bolje da se bavi više konzervativnim oblicima medicinskog rada. U tom periodu su postignuti značajni napreci u medicinskoj praksi, posebno otkriće insulina za koje je čuo od Džona Hauarda Minsa (John Howard Means), što ga je još više opredelilo za internu medicinu, posebno za studije metabolizma. Po završenom stažu u Masačusetskoj Opštoj bolnici (Massachusetts General Hospital) proveo je godinu dana istraživačkog staža sa Džozefom Obom (Joseph Aub) najviše na problemima metabolizma kalcijuma i trovanja olovom. Posle toga je bio asistent Vorfilda Longkopa (Warfield Longcope) u bolnici Džons Hopkins (Johns Hopkins Hospital) u Baltimoru, gde je sproveo niz eksperimeneta često ne shvatajući njihov značaj. Proveo je i godinu dana u Beču kod

---

¹ Prilog *Iz istorije medicine* pripremio je prof. dr Božo Trbojević.

patologa Jakoba Erdhajma (Jacob Erdheim).

Ranih tridesetih godina prošlog veka vraća se u Boston i zapošljava u Opštoj bolnici (Massachusetts General Hospital) gde vrlo brzo stvara istraživačku grupu endokrinologa.

Olbrajt je autor mnogobrojnih otkrića u medicini. Opisao je polioestotsku fibroznu displaziju (kasnije nazvanu McCune-Albright sindrom), kliničke i patološke oblike i različite tipove hiperparatiroidizma, mehanizam Kušingovog (Cushing) sindroma, renalnu tubulsku acidozu i značaj menopauze u nastanku osteoporoze. Opisao je i različite oblike kongenitalne adrenalne hiperplazije i zajedno sa Klinefelterom opisao je sindrom koji danas nosi Klinefelterovo ime.

Bio je predsednik američkog Udruženja za kliničko istraživanje (American Society for Clinical Investigation), Udruženja za ispitivanje unutrašnjih sekrecija (Association for the Study of Internal Secretions) i Endokrinološkog društva (Endocrine Society). Izabran je 1955. za člana Nacionalne akademije nauka (National Academy of the Sciences).

Prve znake parkinsonizma primetio je 1933. godine. Od 1956. simptomi postaju neizdržljivi tako da prihvata eksperimentnu operaciju na mozgu, palidektomiju. Posle uspešne desnostrane, intervencija na levoj strani se komplikuje hemoragijom zbog čega ostaje afazičan i u komi narednih 13 godina. Umro je u Massachusetts General Hospital decembra 1969. godine.